

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

BIS IN MENSE PRODIT

Pretium subnotationis annuae, *praesolvendum*, in Italia est Libel. 10;
ubique extra Lib. 15, M. 12, Sch. 12, Doll. 3.

Inscriptiones et omne genus indicationes pretio aequissimo referuntur, quod est in extremis commentarii paginis
Lib. 0.50 pro *unoquoque centimetro quadrato*.

Cuncta mittantur ad ARISTIDEM LEONORI *equitem, VOCIS URBIS possessorem et administratorem*

ROMA — Via Alessandrina, 87 — ROMA

Subnotatio fieri potest:

IN ITALIA

Apud Desclée, Lefebvre et Soc.

ROMAE, Via Santa Chiara, 30-31.

IN ANGLIA

Apud Burns and Oates.

LONDON W. - 22, Orchard Street.

IN STATIBUS FOEDERATIS

AMERICA SEPTENT.

Apud COMMISARIAT OF THE HOLY LAND.

NEW YORK, 140 w 90th St.

IN CANADA

ET NEWFOUNDLAND

NEW YORK (U. S. America), 140 w 90th St.

IN BELGICA

Apud Desclée, Lefebvre et Soc.

BRUXELLES, Rue de la Montagne, 52.

LUGDUNI

Apud Desclée, Lefebvre et Soc.

Rue Victor Hugo, 5

IN GALLIA

LIBRAIRIE VIC ET ANAT

CHARLES ANAT SUCC.

Rue Camille, 11.

ISSOLIA (LILIAE)

Apud Desclée, Lefebvre et Soc.

Rue de Metz, 41.

IN HUNGARIA

Apud C. B. LIPTAY, CORRESP. DE HONGRIE

BUDAPEST, Palais de Théâtre National.

RERUM INDEX

LEONI XIII PONTIFICI MAXIMO

CHRISTOPHORI COLUMBI UBI CINERES

FELIX FAURE

GALLORUM REIPUBLICAE PRAESIDES SUMMI

SCALAE SANCTAE

DE POPULARI CIVITATE DEQUE PECUNIARUM RATIONE IN EA

« MONDRAGONE »

« INTELLECTUALES » QUI DICUNTUR

MINUCIANA - Comparatio Tertulliani et Minucii

AMPHITHEATRUM FLAVIUM IN PRISTINAM FORMAM RESTITUTUM

EX GERMANIA - De commentariis et de duobus nunc in Germania potioribus

ANTHEA (*Eamus ad Ipsum*)

ANTIQUUS CRINIUM CULTUS ET FUCUS MULIERUM GRAECARUM

DE CONCILIO EPISCOPORUM AMERICA LATINAE ROMAE CONVOCATO

IN MEMORIAM

DE MIRABILI DOMORUM GENERE IN URBE NEO-EBORACO

FRUSTULA

ANNALES

AENIGMATA

C. De Angella.

A. Galli.

Eucalyptus.

Laelius.

Franc. X. Reuss.

B. Nelli.

Titus.

D. Tamilla.

F. Ramorino.

I. Cascioli.

I. K.

P. Angelini.

Heraclius.

Marius.

C.

G. P.

Forfex.

Egnatius.

X.

In secunda operculi pagina.

VARIA: Novus num index? - Columbae et pipiones in famulatu medicorum - Perniciosi aëris
medicina - Navigia nosocomica - Idololatri adhuc in Europa!... - loci - Anarchia - Libri
recens prohibiti.

EPISTULARUM COMMERCIIUM - A secretis.

ROMAE

EX OFFICINA FORZANI ET SOCI

M DCCC XCIX

FIGURAE URBIS ROMAE

ARTE PHOTOGRAPHICA EXPRESSAE

COLLECTIONES VARIAE ET NUMERO ET PRETIO

Venient apud VOCIS URBIS Administrationem.

URBIS E INVICULO MONTE PROSPECTUS

(in. 110 x 0.24)

qui ad solos VOCIS URBIS dono datur,

venit singulatim L. 2.50

apud VOCIS URBIS Administrationem.

SI QUID PLURA REQUISIVERIT HUIUS PROSPECTUS EXEMPLARIA

EA MINORI ACCIPIET PRETIO.

LE LAUDI LATINE

IL CANTICO DEL SOLE

SAN FRANCESCO D'ASSISI

S. Maria degli Angeli, presso Assisi, tip. della Porziuncola, 1897

Hoc libello praeter venustam praefationem a Paulo Sabatier viro rei longe peritissimo conscriptam, continentur laudes latinae cum interpretatione italica, *Canticum Solis*, necnon illa *Speculi perfectionis* capita, quae *Cantici* originem exponunt, atque permulta. Libellum, ad quem proxime alii subsequenter ad parvam *Bibliothecam Franciscanam* comparandam, *Iulius Salvadori*, litteris tradendis doctor egregius, maxima edidit cura. Romae apud *Vocis Urbis* Administrationem venit L. 0.50, in pauperum levamen.

DESCLÉE, LEFEBVRE & S.

LIBRERIA CATTOLICA INTERNAZIONALE

PARIGI - LIONE - LILLA - TOURNAI - BRUSSELLE - BRUGES - GAND - MALINES - ANVERSA - TOLOSA

ROMAE - Via Santa Chiara, 20-21 - ROMAE

ENCHIRIDION ORDINANDORUM, in-18 (16 x 9 1/2), seu liber in quo continentur: I. Ritus integer Pontificalis Romani de confirmandis, de consecratione electi in Episcopum; II. Missa integra a neo-sacerdotibus celebranda; III. Diversae preces clericis et sacerdotibus valde utiles. — Vol. unicum, constans 170 pag. Editio altera. Religatum charta, Lib. 1.25; tela, fronte rubra, Lib. 1.75.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI LEONIS PAPAE XIII ALLOCUTIONES, in-8, pag. 1-100. — Vol. unicum, constans 100 pag. Editio altera. Religatum charta, Lib. 1.25; tela, fronte rubra, Lib. 1.75.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE SEDIS, qua censurae latae sententiae limitantur, commentarii, auctore JOSEPHO CARD. D'ANNUNZIO. Editio quarta, curante FEDERICO CAN. POLIDORI, ab ipso auctore ultimis studiis notabiliter emendata et aucta. — Vol. unicum, in-8, pag. 1-100. — Vol. unicum, constans 100 pag. Editio altera. Religatum charta, Lib. 1.25; tela, fronte rubra, Lib. 1.75.

INSTITUTIONES LITURGICAE in Seminariorum usum, quas FRANCISCUS STELLA P. C. M. Liturgicae Academiae Florentinae moderator conscripsit. Editio altera. Ex ephemeridibus liturgicis excerpta. — Vol. unicum, in-8, pag. xvi-424: Lib. 2.

OFFICIA PROPRIA PASSIONIS D. N. Iesu Christi iuxta Breviarium Romanum, in-18 (14 1/2 x 8 1/2). — Vol. unicum, pag. 1-100, rubris et nigris litteris. Solutum, Lib. 1.50; religatum tela, fronte rubra, Lib. 2.25; bazzana, fronte rubra, Lib. 3.25; zigrino nigro, fronte aurea, Lib. 4.25.

Nuper edita est:

H. GRISAR S. I.

STORIA DI ROMA E DEI PAPI NEL MEDIO EVO

TRADUZIONE DAL TEDESCO

Parte I: ROMA SUL FINIRE DEL MONDO ANTICO

Tria volumina Lib. 20. — Editum est tantum primum volumen. Duo altera edentur mense aprili. — Tria volumina Lib. 20.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

PRETIUM-SUBNOTATIONIS:

In Italia Lib. 10
Ubique extra. Lib. 15. M. 12. Sch. 12. Doll. 3

BIS IN MENSE PRODIT

POSSESSOR ET ADMINISTRATOR:

ARISTIDES LEONORI, eques.
ROMAE - Via Alessandria, 87.

CHRISTOPHORI COLUMBI UBI CINERES

QUAM sancte Hispania consuevisset Christophori Columbi memoriam colere, obscurum cum esset nulli, luculentius nuper factum est tumultuario illo bello, quo immanibus Americanorum opibus succubuit. Siquidem coacta inde demigrare et excedere, quo ipsa Columbo monstrante prima venerat, atque ubi diuturnum dominatum latissime tenuerat, eum voluit in digressu habere comitem, quem habuisset in accessu ducem. Reliquias enim immortalis viri, quae Havanae in aede cathedrali putabantur conditae, curae fuit Hispanis asportare domum; id quod perfecere non repugnantibus victoribus atque adeo admirantibus tantam animi altitudinem in hoste, cuius constantiam virtutemque experti abunde erant.

Itaque navigium, quo reduces vehabantur cineres, Gades primo, tum Hispalim appulit, tonantibus in portu tormentis et a confertissimo populo significationibus summae expectationis exceptum. Omnino videbatur conscientia veteris gloriae recentium calamitatum lenire curas. Deinde solenni instructa pompa feretrum in aedem principem filatum est ibique reconditum, quoad tanto dignum nomine monumentum publice exstruatur.

Ecce autem totum id factum erroris coarguit vir gravissimus, magnaeque in hoc genere auctoritatis, Rochus Cocchia, archiepiscopus Teatinus; qui, vulgatis per ephemerides litteris, vehementer negat Columbi esse, quos Hispani transtulere cineres. Is enim, cui nemo ignorat anno MDCCCLXXVII feliciter contigisse ut Columbi sepulcrum inveniret, valde miratur faustissimi eventus memoriam nihil apud Hispanos visam esse valere. Se quoque ait sensisse olim, viri ossa Havanae requiescere; cum teneret, circiter ann. MDXL, Hispali Dominicopolim, concessu Caroli V, esse delata, et anno MDCCXCV, Gallis iure belli Dominicanam coloniam obtinentibus, noluisse Hispanos illa *haereticis*, uti appellabant, relinquere; verum curasse, ut inde dimota Havanae religiose componerent. At illud animadverti diligenter vult, in illa Havanam translatione non ita liquido constitisse de Columbianis reliquiis; unum pro certo habitum, in templo Dominiciano ad laevam presbyterii esse humatas; neque vero mirandum si duorum

saeculorum dimidiatique spatio ob varios multiplicesque casus ipsum tanti viri sepulcrum oblivio sensim obruisset. Itaque eam templi tentatam esse partem, ibique arcam plumbeam, corruptam vetustate, effossam cum nonnullis humanorum ossium fragmentis: haec pro reliquiis Columbi, temere ac nullo

nepos ex filio fuit, iniectionem sibi cupiditatem accuratius pervestigandi, si forte quis alius de ea familia inibi iaceret. Plus autem multo se esse nactum, quam sperasset: offendisse enim ipsissimam arcam, in qua Christophori Columbi inclusum corpus clare admonebat titulus operculi. Locupletissimos adfuisse testes, qui viderint arcam erui atque aperiri; faustumque inventum legatis complurium civitatum deinceps esse probatum, sic ut nemo prudens alibi quam Dominicopoli iam quaerat Columbi cineres.

Haec clarus anistes, studio veritatis obsecutus, censuit edicenda; quamquam generosae Hispanorum nationi, cui se in primis deditum profitetur, non parum molesta, tali praesertim tempore, fore intelligebat.

A. GALLI.

LEONI XIII PONT. MAX.

V. NON. MART.

QUO DIE ANTE ANNOS UNUM ET VIGINTI SUSCEPTO CAPITIS INSIGNI REGIO
SACRORUM SOLLEMNIUS INITIATUS EST

*O grandaeve Pater, Leo, Pastor maxime, coeli
Te Regina suo numine laeta fovet;
Aethereis cui sarta placent delecta rosetis
Pene tua, voto supplice, culta manu.
Ipsa tibi triplici cinxit diademate frontem
Et Christo docilem credidit ipsa gregem.
Ipsa tibi vitam seros provexit in annos,
Terrarumque ingens te dedit esse decus.
Sic tibi vivaci juveniles corpore vires
Aetas insueta lege relapsa novet.
Sic misera gentes ruituras clade superstes
Auctor opis certae, spe meliore regas.
Namque adflata tui sacri divinitus oris,
Et languere gravi nescia Vox senio
Una dat optatam victis sperare salutem,
Deiectos tantis erigit una malis:
Vox ergo doctura piae solatia pacis
Atque immortalis iura tuenda Petri,
Annis, quot duxti, totidem redeuntibus, hostes
Terreat arcano Vox metuenda sono.
Tuque venusta rosis, coelo descende, Leoni
Praesens, augurio Virgo benigna fave.*

C. DE ANGELIS.

FELIX FAURE

OSTRUPUIT universa Europa quum repentinus Gallicae reipublicae praesidis, in quem inciderat, morbus protinusque subsecutus obitus renuntiatus est. Nemo sibi suadere poterat illum aetate adhuc virenti, firma valetudine, quum ad gravia sui muneris negotia animum intenderet, abreptum ab hominum consortio tamquam violentia turbinis arbor floridissima. O spes caducae, o cogitationes inanes nostrae, dum praesens certam vix habebat bora fidem!

Tristem commiserantes casum, non alienum a nobis putamus aliquid de hoc viro disserere, qui hisce quatuor proximis annis supremum in Gallia obtinuit magistratum, et difficillimis quidem temporibus ita illum gessit ut tantum de se desiderium reliquerit.

Felix Faure annum aetatis suae novum et quinquagesimum agebat quum vita excessit. Natus Lutetiae Parisiorum ex opificum familia inter opifices iuventutem suam exercuit. Proceram fuit statura, teretibus membris, militari incessu, facie decora quaeque in oculis animi sinceritatem, humanitatem et constantiam praeferebat. Hic adolescens latiores sectatus doctrinas Leoni Gambetta studuit, unius dominationi adversarius. Anno autem MDCCCLXX, patriae suae tot cladibus acceptis luctuosissimo, arma capere non dubitavit, et inter primos strenue belli adiit discrimina nec semel vita periclitatus. Opera eius magni pensa ad honoris gradus viam aperuit. In consilium

prorsus indicio, accepta, atque pro talibus Havanam triumphum ritu deportata. Sed havanense monumentum, cuilibet recte consideranti suspectum, omni omnino fide carere debuisset affirmat, ex quo die sibi necopinanti verum ipsius sepulcrum fortuna obiecerit. Nam archiepiscopus cum esset Dominicopoli, suoque iussu instauraretur templi maximi pavementum, reperto loculo Ludovici Columbi, qui Christophori

in oculis animi sinceritatem, humanitatem et constantiam praeferebat. Hic adolescens latiores sectatus doctrinas Leoni Gambetta studuit, unius dominationi adversarius. Anno autem MDCCCLXX, patriae suae tot cladibus acceptis luctuosissimo, arma capere non dubitavit, et inter primos strenue belli adiit discrimina nec semel vita periclitatus. Opera eius magni pensa ad honoris gradus viam aperuit. In consilium

* VARIA *

REPORT NO. 100-100000

Flow for the purpose of the, and the 1st

[illegible]

Gold piece? See quaque m, officium, pe-
nitus, hanc, rite, rite, hanc, rite

De pulchris creaturis habent quo exultant,
 De pulchris et felici temperant quod cibant!
 Utant illas: aut bene dicit, a temperant re-
 ducunt creaturas.

*Colony of spores
in formalin medium.*

[illegible]

Detinetur autem apud sagittarios columbus,
et quid portenti impendat, ostendit fœdus, rap-
torem totius, nullius, quod in speculis dei in-
spectant, immensitas quo eis in presentiarum
nullius.

O bella faciem, siquē insignis!

Fornitori serie medica.

Americanas regiones ad censendum putrescentem paludibus humum, unde pestilentia aer, et aequales et mors late desolantes, sibiorem

invenitur, cui nomen *Thais Occidentalis*. Semel
sola inventa, haeret fida, et brevi adolescenti
effluvit effluens inter triginta a pede matris, trans
inter matrem in circuitu ad basin. Nil hic
de anni temperie; totius regiones et gentes
sagax pariter hic ac temperatae. Ligni omni
ad immensa patet, qui solido gaudet fibris, in-
dolebat: iisq; gressibus facillima, ferri, igni,
cunctis fidenter obtemperans.

Very High Performance

Beneficia quorundam Societas primum in Anglia (anno 1877) orta est, quae navigium instituit, quo denique ad plectendum in Mare Arcticum, et quod Labrador, si aequum, inciperetur. Antiquum opus anno 1884, Mission to the Ship on Fierfurnum. Max Gellia institutum beneficium regit, et anno 1895 Societatem ad bonum plectendum tulit, Societas de operari de mer. Nunc viginti et alia magis nobis miter hoc Charitatis clausi universi, quae collectis viget oblationibus, et de viget, sequi suggeratur!

Idolotrol offers in Europe!...

Quis pugni Malayitum in gradatam Fiala
incidit, pugni sub Moschi Casaris potestate,
Dens estus estus stolis suis venerabiles olim.
Gens haec sacrosanctas aras super humano cruce
respergit, estus vix prius rata conciliare sibi
immortales. Proh porphyreticum genus, quod
urbanitas et charitas tot saeculis mollire, aut
saltem sibi inter hominum delatari non possit!

Loct.

Cato Colligit imperator equum suum pulcherrimum ad consulatum evertit, palatium fecit, servos tribuit, seque in consulatu collegam dedit.

Romanum quemdam scischatus quid de consilibus Roma sentiret, hoc responsum accepit: «Duxer, Cai, est in Urbe sententia. Sunt qui credunt omnia pessima futura, nam nihil boni sperandum est a domo et a bestia; sunt contra qui prospera omnia ominantur; nam si qua mala consul molitur in cives, consul alter nunquam sententiam obsignabit et leges».

Augustus invitatus ad coenam nec sumptuo-
sam, nec lautam, et vix idoneam fami sedandae.

postquam absolutum est erigam convivium amphiprotus dixit: «Nesciebam me tibi adeo amicum». Tum ille respondit: «Lacullinae coemae, quibus uteris, imperant, memoria decident; haec autem in memoria erit diu».

Reganti utrum in caelo de facie amicos recognoscere possit necne, respondit minister illis: « Num putas nos ibi stultiore futurum? »

Anarchia.

Petis ista furialis,
 Ictu caeco quae mortalis
 Flammamque seminum,
 Pueros, puellas
 Caedem petis temere,
 Quae nec parit iocundis
 Nec hostis inventis,
 Quae nec regem nec reginam
 Amat, sed omnium ruinam,
 Anarchia potest!

D. MACRAE

Libri recens prohibiti.

Sacrae Indicis Congregationis decreto, die 15 mensis decembris facto ac die 24 mensis februarii pervulgato, hi damnati sunt libri:

Katholische Dogmatik, in sechs Büchern, von Herman Schell, Doktor der Theologie und Philosophie, Professor der Apologetik an der Universität Würzburg. Paderborn, Ferdinand Schöningh. 1889-1893.

Die göttliche Wahrheit des Christentums, in vier Büchern, von Dr. Herman Schell, Professor der Apologetik an der Universität Würzburg. Paderborn, Ferdinand Schöningh, 1895-1896.

Der Katholicismus als Princip des Fortschritts,
von Dr. Herman Schell, Professor der Apolo-
getik und derzeitigem Rektor der Universität
Würzburg. Würzburg, Andreas Göbel, 1897.

Die neue Zeit und der alte Glaube. Eine culturgeschichtliche Studie von Dr. Herman Schell, Professor der Apologetik an der Universität Würzburg. Würzburg, Andreas Göbel, 1898.

Duggan Iacobus, auctor operis, cui titulus *Steps towards Remission*, prohib. decr. 1 sept. 1898, « laudabiliter se subiecit et opus reproboavit ».

Zurcher Georgius, auctor operis, cui titulus
Monks and their decline, prohib. decr. 1 sept. 1898,
 «laudabiliter se subiecit et opus reprobavit».

EPISTULARUM COMMERCIIUM

Cl. U. H. - Aristotum. - Ad certamen itinerarium, quod kalendis Ianuariis *Vox Urbis* proposuit, omnes socii admitti poterunt. Lego, quaeſo, leges in illo numero statutas: duo tantum erunt praemia: nummus aureus et argenteus. Occasione autem arrepta, nobis liceat gratias singulares illis agere, qui ob hanc propositam palaestram multas laudes *Voci Urbis* tribuerunt, eosque enīſe precari ut et ipsi in hoc descendant certamen et alios ut idem faciant hortentur.

Cl. E. d. I. = *Liburnum*. — Carmina quae mi-
sisti non inlucunda nobis videntur; quare,
si spatium permiserit, edentur.

Cl. F. M. - Perusiam. - Epigramma est incom-
ptum, leiunum, pene dixerim absurdum; ex
quo clare patet primoribus labris tantum te
attigisse litteras. Omne igitur ad eas studium
conferas opus est; Vergillum imprimis debes
et Ciceronem *nocturna versare manu, versare
diurna*, si quid scribere cupis, isto athenaeo
et nomine tuo non indignum.

Cl. Th. K. - Moscam. - Vera est omnium
aenigmatum explicatio, et venusti et nume-
rosi versus, quibus eam inclusisti. Aenigma
autem, quod tibi libuit proponere, edi non
poterit nisi prius eius explicationem mi-
seris.

Cl. W. Fr. - *Vindobonam*. - *Quam promisi-
stis epistolam vehementer exspectamus. Brevis
longane sit, modo venusta, varia, iucunda,
nihil refert.*

Cl. F. L. - Kwidz in Posenia. - Antequam duo statuti menses praetercant, aenigmatum interpretatio ad *Vocis Urbis* moderatorem est mittenda. Hoc socios omnes monitos volumus, ut eam paulo celerius mittant, si de praemio proposito concertare nomenque suum editum videre cupiunt. Tuam interpretationem sero accepimus.

A SECRETIS.

in posterum conditores, credo, civium egestati parcent.

Trepidant igitur Oduardus Lecky, Numa Droz, ceteri si qui sint qui rem verbis exasperare cupiant. Quid tum propterea? an colligere hinc possunt omnia funditus interiisse? Hoc tantum dico: nobis virtutes hominum esse prius spectandas omnes quam quasi ad novas tabulas populi civitatem pervenisse putemus.

B. NELLI.

MONDRAGONE

De multumque hisce mensibus hoc iactatum est vocabulum tum in diariis, tum in Italorum contione legibus ferendis, ob decretum iam editum et postea revocatum quo scholae quae illic sunt cum regis gymnasiis aequabantur. Huius nominis vicus est in Gallia apud Vallemontanam, itemque aliquod Italiae municipium in Saticulana provincia; at illud, de quo loquimur, est rus amoenissimum prope Tusculum in Latio.

Villam amplissimam et magnificentissimam, quae longe lateque Praenestinos colles, agrum romanum et Urbem et tota tiberis et mare prospicit, anno 1572-73 Marcus Altemps pater purpuratus exstruxit. Illud in ea aedificanda villa maximam voluit obicere laetitiam summo pontifici Gregorio XIII inopinati, qui anno superiore ea loca amoena et admiranda vidit: Utinam hic rus aliquod assumptum ostendisset. Magna est igitur Praeterea delectatio in praestantibus capis et in opibus eius; quod item in Gregorio VIII. Paulus V autem villam magnificentissimam amplificavit, eo pluries in anno se confert. Nam quoque in deliciis habuit Urbanus VIII. villam in Castro Praenestino, quae huiusmodi praestantissimam translationem transiit.

Haec villa est nobilissima Barghesiorum familia comparata, quae in Castro Praenestino, quae huiusmodi praestantissimam translationem transiit. Multa sunt et cetera quae de tempore Gregoriana Gallorum imperatoris, et aliquid etiam graviter anno illi ad mercedem austriaci depopulationem.

Princeps Marcus Antonius Barghesius illam restauravit et deinde anno illi palatium Societatis Iesu concessit, in quo huiusmodi praestantissimam translationem transiit. Multa sunt et cetera quae de tempore Gregoriana Gallorum imperatoris, et aliquid etiam graviter anno illi ad mercedem austriaci depopulationem.

Titus.

"INTELLECTUALES", QUI DICUNTUR

Novum quidem et barbaricum hoc verbum est; sed nullum aliud invenimus par huic gallico *les intellectuels* et quod idem valeret. Novum et barbaricum dixi verbum; nam, cum ad homines referri nullo modo possit (sunt enim propria et usitata vocabula, ut *intelligentes*, *perspicaces*, aliaque multa), eos, quos significari et declarari volumus, minime demonstrat. Nemo mediocriter doctus dubitat, quin «imponenda nova novis rebus nomina» (Cic. *De Fin.* 3, 1, 3) sint; sed hoc in genere certae sunt regulae.

Et nova siquae nuper habebunt verba fidem, si Graeco fonte cadant parce delorta,

ut est apud Horatium (*Epist.* II, 3, 52). Quare si contingit nova verba proferre ulla sine necessitate et nulla grammaticae et communis usus ratione adhibita, confutandum est non solum animos eorum, qui illa pariunt, sed magis eorum qui temere et non sine ardore aliquo usu recipiunt; perturbatos esse. Olim magno in honore erant haec nomina: *parnassiani*, *symbolistae*, *decadentiae*; at merito cecidere; nunc maxime pervulgatum est illud *intellectuales* vel potius

gallice *les intellectuels*. Atque haec quidem de rei nomine. De ipsa autem re difficile dictu est paucis verbis qui proprie *intellectuales* dicantur. Neque enim ita appellantur qui litteris operam dant, neque qui bonis artibus, neque qui philosophiae; nam his omnibus sunt propria et certa quasi nomina. Qui denique illi sunt? Quo facilius definiatur dicendum est primum, quid commune inter sese habeant, deinde quo a ceteris mortalibus differant.

Intellectuales (1) igitur, praeter Hispaniam et Moscoviam (quod mirum est), ubique sunt, in Gallia, in Italia, in Germania, in Helvetia, iidemque inter illos, qui aliquid studii et operae ad vitae societatem et cultum conferre se praedicant, uti philosophos, poetas, artifices et ephemeridum scriptores, reperiuntur. Atque hoc commune inter se habent, quod a sua quisque recta via aliquantum deflexit proptereaque, quod vehementer arripere conatus est, nunquam est consecutus. Li italice optime *sposlati* appellantur, gallice *déclassés*. Quare multos reperies, qui a vera digressi religione, nullis vinculis impediti ullius certae religionis, suo utuntur iudicio; multos invenies a republicae administratione deflexos, qui a publicis negotiis exclusi aut temporibus aut electorum voluntate, summa vi a republica regenda summos civitatis curatores depellere student. Quot autem sunt qui mala carmina fundentes, sibi tamen sumunt, ut praetereuntium digito monstrantur? quot reperiuntur qui gloriam sibi comparant turpissimis scriptis, quae ad animos effeminandos plurimum valent? In illis omnibus nulla certa doctrina est, nulla vera eloquentia, nulla sana ars, sed potius magis veli et cavillatio, iniquitatis et periclitatio; nam in illis sanctorum non habent, non habent speciem pulchritudinis exaltam quandam; venustatem, conversationem partium et quae inter his studiis non bene sentiunt. Constat autem et praestant in vehementer diligere legem, leges, homines; sed omnia ad sua referunt commoda. Huc adde, quod eo appellantur nomine, quod ipsi assumpserunt. Quae omnia si perpenderis, nihil esse tam dissimile, quam *intellectuales* illi qui dicuntur, hominibus vere intelligentibus et doctis, qui aut de republica, aut de religione, aut de litteris et bonis artibus minime meriti summo honore habentur, facile indicabis. Illi sunt leves, impudentes, superbi; praedicti se vident et nominari; contemnunt omnes, qui in sua verba non iurant; lidem gloriae — et quae est gloria — iacturam ne minimam quidem facere velint, ne patria quidem postulante. Contra homines qui intelligentes et docti proprie dici possunt, sua doctrina haud effrenati, minime gloriantur, fugiuntque superbiam et arrogantiam. In his praestantissimi philosophi, poetae, physici, graves et severi homines in republica exercitati, magnum studium multamque operam, nulla fere adhibita intermissione, in veri investigationem conferunt; atque tum incredibili quadam voluptate perfundi se sentiunt, cum aliquid pulcri, aliquid veri, in medium proferre possunt. Quod iis, qui se ipsos *intellectuales* appellant, nunquam vel raro contigit.

Ceterum id hominum genus, praeter nomen, haud novum est; nihil enim — ut est in pervulgato illo proverbio — nihil sub sole novi. Nam et sophistae, quibus Socrates sese acerrime opposuit, et Athenienses illi, in quos Demosthenes (cf. *Ph.* I, 49) gravissimis verbis invehitur (ii enim, cum Philippus, Macedonum rex, in Graeciam contenderet, falsis divulgandis rumoribus patriam prodebant) et qui (ne plures commorem) saeculo superiore labente in Gallia suis

(1) Vide commentarium *Revue du monde catholique*, kal. ianuarii 1899, pag. 110-116.

scriptis civium animos vehementer perturbantes omnia ad extremum verterunt, nonne cum illis qui barbarico nomine, uti supra diximus, *intellectuales* appellantur, sunt comparandi?

DONATUS TAMILIA.

MINUCIANA

Comparatio Tertulliani et Minucii

Si quis diligenter Tertulliani *Apologeticum* cum Octavio Minucii comparet, hic *παράλληλος*, ut aiunt, locos multo plures inveniet, quam qui aut ab Eberto (1868) aut a Nordenio (1897) prolatis sunt; tantum ut quin alter ab altero pendeat nemini in dubium cadere possit. Id unice in controversia ponitur, uter prior scripserit alterique exemplar scribendi praeberit.

Quae ut optime solvatur quaestio, consilium est mihi eos omnes qui haec legent sententiam rogare, ut suffragiis numeratis pateat quot eorum Eberti Nordenique opinioni faveant, quot adversentur.

Quodammodo totius orbis etiam etiam praestantissimam gerere volunt, in perlectis locis Tertulliani et Minucianis de quibus vox Urbis hoc et insequentibus numeris sermonem instituit, brevibus verbis (Florentiae, via Venetiae, 7) sententias quas certiores faciant, utrum videlicet Minucius Tertullianum in epitomen redigens, an Tertullianus Minucium amplificasse.

Quodammodo caritibus contineri potest comparatio Tertulliani et Minucii; quorum tamen ratio tantum hoc numero asperitur, ratio in illis numerum

Capitulum primum. In illis locis, qui Tertullianus, sermonem convertens ad Romanum imperatorem, loquitur de Christianorum causa quae id est in gestis ne ignorata damnetur, demonstrat in illis esse odium erga nomen Christianorum, neque ignorantiam illud excusare, sed potius onerare; et exprobrat quod etiam videntur multos ad christianum nomen transgredi, tamen nullam habere curam cognoscendi quid ea res sit, sed maluit pascere quia iam oderint; quod si malum esset Christi doctrina, naturalis malum haberet, timorem, pudorem, resgiverationem, poenitentiam, quod longius est. Addit perversam esse rationem qua in Christianos quaeritur; nam primum non concedi eis eandem defendendi facultatem quae ceteris reis datur, deinde neglecta penitus criminis cognitione, ab illis nil aliud expectari nisi nominis confessionem; denique cum ceteris negantibus tormenta adhibeantur ad confitendum, Christianos tormentis cogi de confessione decedere, ita ut veritatis extorquendae praesides de illis solis mendaciam audire laborent.

Cum hoc Tertulliani *Apologeticum* proemio comparanda sunt quae Octavius inducitur loquens capite 28 dialogi Minuciani. Nam daemonum natura et operibus expositis, qui sic occupant animos et obstruunt pectora, ut homines incipiant christianos ante odium quam nosse, ne cognitos aut imitari possint aut damnare non possint, pergit Octavius ostendere quam iniquum sit de incognitis et inexploratis indicare; atque sese olim idem fecisse, idem exprobrasse Christianis quod monstra colerent, infantes vorarent, donavia incesta miscerent, non intelligentem fabulas istas semper ventilari, nunquam probari; malum autem adeo non esse, ut Christianus reus nec erubesceret nec timeret, et id solum poeniteret quod non

reipublicae regundae cooptatus, gravia munera naviter adit atque anno mcccxciv paritibus praefuit. Insequenti anno reipublice praeses reititutus. Elicit in tanto genio munere singularis in labore alacritas, iustitiae studium, in omni comas; et quamvis non sit inficiandum quod hic altiora non concupiverit, tamen in summo auctoritatis fastigio, quod modestus opifex insperato attigerat, mira moderatione usus est prudentiaeque singulari. Imo visus est adolescentiae omnia studia prohibere intentus animus ut patris potius consuleret, itaque quum de-

Gallia, hunc votum summi negavit. Pari modo le-
gatus in Britanniam, die mcccxcv, mense augu-
sti, anno 1837. Electus est die 3^a mensis decembris,
anno 1887, ac nefanda caede interfectus est Lugduni die
24 mensis iunii, anno 1894, a Caserio, homine sceleratis-
simo, qui omnia divina et humana iura nihili faciens,
se mira insipientia anarchiae addictum professus est. Rem-
publicam rexit sex annos, sex menses et duodeviginti dies.
KARIMUS PERIER. Natus Parisiis die 8 mensis no-
vembrii, anno 1847; laurea doctorali donatus ac litteris
non mediocriter imbutus, praeses summus electus est die
27 mensis iunii, anno 1894, 451 suffragiis faventibus,
195 contrariis. Omnibus mirantibus, die 15 mensis ia-
nuarii anno 1895 abdicavit, quum rempublicam rexisset
menses sex et duodeviginti dies.
FELIX FAURE. Natus Parisiis humili loco die 30 ia-
nuarii anno 1841, coriorum et navium confector. Electus
die 17 mensis ianuarii, anno 1895; die 16 mensis februa-
rii anno 1899 apoplexi arreptus de improvviso perit. Rem-
publicam rexit annos quatuor et menses novem.

AMILIUS LOUBET, de quo plura in *Annalibus*.
LAELIUS.

SCALAE SANCTAE

Romae quisquis ades, civis et advena,
Clarum, post Cineres, vise sacrarium,
Templi quod Latentem
Molem prospecti inclutam.

Scalae marmoreae stant ibi candidae,
Quas Iesus, adiens limina Pontii,
Ipsos, purpureaque
Unda, saucius, imbuat.

Illas a Solymis, frons ubi Caesarum
Coepit ferre crucem, iusserat avelli
Caesar, proque tropaeo
His iam sedibus inseri.

Huc, ut quarta subit sexlaque feria,
Longo turba frequens ordine confluit;
Inceditque modesta,
Dum coelestia cogitat.

Voluit mente necem, quam tulit asperam
Christus, nostra salus, nostra redemptio;
Quae cum voluit, amara
Tantum cogitur Obsidem.

Nec plebem dubitat vir generosior,
Aut matrona sequi; serica lineam
Tangit vestis: amica
Templum assita copulat.

Huc et mysta minor pergit, et infula
Cinctus; laque Pium (1) scandere perlitat
Divo sanguine Scalas
Hoc videmus anxia.

O quae turba Gradus occupat undique
Ter denot genibus, per reverentiam,
Ilur; quaque rubescit
Marmor, fervet ab oculis.

Sic tu perpetua, Christo, potentia
Ad te nostra trabis pectoral Corruunt
Urbes, regna, dynastae:
At tu vivis et imperas.

Vivis, dum redeunt saecula vicias,
Ex quo te tumultu Pontius intulit;
Vives semper, Aveni
Terror, gloria Coelitem.

P. FRANC. X. REUSS.

(1) Pius IX, die XIX septembris a. mcccclxx, Deum depre-
caturus, ad Scalas Sanctas accessit.

DE POPULARI CIVITATE DEQUE PECUNARUM RATIONE IN EA

Quod summa auctoritate viri brevi abhinc tem-
pore in civitatem popularem acris invehantur
omnium animos commovet. In qua enim civitate po-
testas populi summa esset, eam sive optimatum sive
singulorum dominatui praestare multo arbitramur:
minimae impensae, tributa exigua, sine exercitu, sine
classe, ius suffragii omnibus impertitum. At, non est
inficiandum, specie quadam prosperitatis, quibus ma-
gnopere decepti. Rem primus monuit Oduardus Be-
chy, vir ad concionem britannicam legatus, qui in
libro de populari civitate ac de libertate scripto di-
ligenter non solum homines populares non defendit,
verum etiam iis tribuit magnum aes alienum, sublatam
fidem, repentinas imperiorum mutationes.

Hunc est paulo post homo helveticus, secundus
Numa Droz, qui, licet ex parte, idem tamen pertu-
ctavit argumentum ea scientia ac prudentia ut in
viro olim Helvetiae moderatore sapientissimo.

Nuperrime vero accepimus existisse in Gallia
Béranger, virum in primis fortissimum, qui salub-
consulens suorum civium eorumque invidiam ne-
curans, praecipuam causam quod durior nos for-
tuna conflictetur, innumerabilem esse ac pene infi-
nitam ministeriorum multitudinem dicat.

Equidem cum legimus an. mcccxcvi fuisse in
Gallia quadringenta sedecim milia hominum a nu-
meribus publicis in colonia autem quadam publica
cives quindecim patriae negotia diu prostravisse,
uno nemine colono: cum haec inquam legimus, truci-
stem et operam perdere censemur Vilfridum Fon-
lée, qui hominum popularium coepit educationi
praesse, multa hac de re disserens in *Revue Bleue*.

Quod ad rationem pecuniarum pertinet, singu-
latim attingit Lecky et res nummariae Americae
totiusque fere Europae civitatum ordine ac
gentia ita disposuit, ut uno in conspectu tabulae
accepti et expensi videas. Iam si quis has penitus
perspiciat, demirabitur profecto Galliam, Helvetiam,
Italiam, provincias Mexicanas foederatas Americae
civitates in dies aere alieno se obstrinxisse. Quae cum
implissima libertate fruerentur suffragii, tum ut an-
bus et rebus prosperis florerent, aliquot post annos
fore putabantur.

Nunc quaerunt nonnulli utrum ea forma imperii,
in qua praedicantur impensas non faciendas, per se
sumptuosissima evaserit, an aliae sint externae cau-
sae, quibus sublati, optimam quisque iudicet. Gens
si civitas popularis ita contineretur iure suffragii
nisi haberent universi interiret ipsa forsitan esset
repudianda.

In hoc enim conveniunt plerique rationem illam
magistratus creandi, quae nostra aetate viget,
maxime efficere ut homines vel ad auram popularem
captandam quo in concionem eligantur, vel ad eam-
dem obtinendam, cum fuerint tandem electi, plebem
deliniant. Proinde leges de impensis coangustant,
proferunt, rogant, rescindunt eisque, ut Svetoniano
utar verbo, abutuntur ad quaestum, modo ne artifices
nihil agant. Dicit vix potest quam grandis pecunia
collocetur quotannis in operibus nec ad vires rei-
publicae neque ad commune bonum accommodatis.
Quibus si accedant sumptus in magistratus et im-
peria effusi, nemo non videt hac praesertim de
caussa respublicas aere alieno esse obrutas.

Verum et condicio illa, quam supra dixi, non est
est quae sola et prima populares constituat civitates
et alia suffragiorum ratione, qua imperium capessent
viri boni, eiusdem sint orbi muneribus mali, legum

LOCALITATIS

In Gallia ab antiquo anno 1871 reipublica, re-
gum proles, omni creati fuerunt, quorum ex
omnibus hae sunt nomina:

1. Augustus II. natus die 17 mensis
septembris, anno 1808. Per gradus ad summos
militum honores accessit, nobilisque bellis magna cum
laude interfuit. Die 24 mensis maii anno 1873 suffragiis
longe plurimis electus est praeses summus. Quum autem
ei maior pars adversaretur, quod inclinatio videretur
ad unius dominatum, abdicavit die 30 mensis ianuarii
anno 1879. Rempublicam rexit quinque annos, octo menses
et sex dies.

2. JULIUS GARY, natus Mont-sous-Vaudrey die 15 men-
sis augusti, anno 1813, iurisperitus. Electus est die 30 men-
sis ianuarii anno 1873, 569 suffragiis faventibus, 99 tantum
contrariis, ac confirmatus est die 28 mensis decembris,
anno 1883, 497 suffragiis faventibus, 68 contrariis. At utra-
que concione, a dextra suffragiis se abstinerunt. Die
3^a mensis decembris vero, anno 1887, quum eius gener
Wilson in signis equestribus dandis animi venalis et corrup-
tionis accusatus esset, magistratum supremum abdicavit.
Rempublicam rexit annos septem, menses decem, dies tres.

Dicam nunc, quae sunt heic magis prae ceteris
in sermone percrebrescentia. Duo potissimum.

provoCAT ad ipsam ethnicorum conscientiam quoniam ait negare non posse, omnes Deos gentium homines fuisse; cuius rei testimonium perhibere et citare in quibus nati sunt, et regiones in quibus aliqui operati sunt ubique eorum sepulcra ostenduntur. Et confirmat Tertullianus exemplo Saturni, qui tam a scriptoribus, velut Diodoro et Thallo grecis, Cæsi, Cornelio romanis, ut homo promulgatus est, tam rerum argumentis convincitur, cum in Italiam venerit, a lævo exceptus, Saturnium appellaverit nationem quæ incoluit, et totam Italiam Saturniam cognominaverit. Homo igitur Saturnus, et utique ex homine; quod si filius Cæli et Terræ, dictus est, id ex consuetudine humanis factum, quæ ignoti vel e-

inopinatio adparentes de coelo supervenire dicuntur. Eadem de Saturno homine exponit Minucius, 21. 16; idem auctores laudantur, eadem res a Saturno gestae memorantur, ut quisque sibi facile persuadet, qui utrumque locum vel leviter attingat. Hic monendi sunt lectores mei, hac pertinere praecipuum argumentum, quo cum Eberto utuntur non omnes qui Tertullianum post Minucium scripsisse arbitrantur. Cum enim Minucius scribat: « scit hoc Nepos et Cassius in historia », Tertullianus ineptis additamenti laudet Cassium Severum et Cornelium Nepotem, aiunt posteriorem aetate esse eum qui Cassium Heminam rerum scriptorem cum Cassio Severo oratore confuderit. Nemo non videt etiam contrariam rationem veram esse posse; non enim est absurdum suspicari Minucium cum Cassium Severum legisset, Cassium tantum memorasse, vel quod errorem ipse detexisset vel ex aliis fontibus sumpta notitia. Conferendus Lactantius qui in primo libro *Divinarum Institutionum*, capite 13°, de eadem re loquens, Graecorum pariter Diodorum et Thallum auctores citat, Latinorum Nepotem et Cassium et

fraganei nonnulli vices eorum in concilio ex mandato gerent. Metropolitanae sedes in America latina una et viginti numerantur; duplex igitur recensendus episcoporum numerus qui concilio aderunt.

Interea illustris dominus Eduardus Silva, episcopus Goyasensis in Brasilia, qui Romae modo est propter peculiaria negotia, manebit usque ad diem convocationis eiusdem concilii, quae fiet ipso sacro SS. mae Trinitatis die, nempe v kal. iunias. Ipse domicilium elegit apud Collegium Pium meridionalis Americae. Hic autem expectantur dominus Castellano archiepiscopus Bonaerensis alique episcopi atque archiepiscopi. Ceteri apud religiosas familias hospites accedunt. Congressus habebuntur in ipsius Collegii Pii aula maxima. Omnia hinc concilio prospere pollicentur quod, opitulante Deo, toto animo exoptamus.

MARIUS.

IN MEMORIAM

Praeter Felicem Faure, de quo alias locuti sumus, his diebus peculiari laude digni interierunt:

Vindobonae in Austria, xii kal. martias, Maria Immaculata Clementina, Ferdinandi II utriusque Siciliae regis filia. Saticulae postidie idus aprilis anno 1844 nata, Romae diu vixit, ibique xii kal. oct. anno 1861: nupit Carolo Salvatori archiduci, Ferdinandi magni ducis Hetruriae fratris Naptiarum solenniter sacra summas pontifex Pius IX non solum interfuit sed etiam benedixit, et ipse sacrificium fecit et, sponsum et sponam allocutus, sua manu eis sacrosanctum Iesu Christi Domini nostri corpus praebuit. Ex eo coniugio nati sunt: Leopoldus Salvator et Franciscus Salvator, Carolina Maria Immaculata Augusti Leopoldi Saxoniae ducis uxor, et Maria Aloysia uxor Caroli principis Isenburg-Birstein.

Florentiae, ix kal. martias, comes Petrus Bastogi, senatorii ordinis vir. Natus Liburni anno 1807, adolescens Iosepho Massinio favit. Aliquot annos censor legibus ferendis a populo electus ac bis regni publicanorum administrator; tandem senator creatus est pridie idus dec. anno 1870.

facilius quam moram illam perpeti poterat, metum inter et spem dormientis anhelitus pene numerabat singulos. Fit tandem aliquando meridies. Anthea, repente reserata oculis. — Arripe — inquit — me manu, Cai.

Expalluit Cinna, ratus umbras terrificas de more adesse mulieri.

— Vide ne — inquit Anthea — prodeuntem lucem illam meque petentem?

— Obsecro: averte inde oculos.

At illa gestienti laetitia — Ecce lucem — exclamat. — Agnosco hominem: Ipse est: en mihi subridet: transfixas ad me tendit manus. O inauditae misericordiae virum, imo Deum! Ipse me sanat: Ipse me vocat.

Ad haec Cinna tremebundus. — Eamus — inquit — eamus ad Ipsum.

Desiluit lecto mulier iis animi et corporis viribus, quibus usa fuerat antea nunquam. Simul autem caeco quodam impetu decurrentibus obviam fit Pontius Pilatus, citato cursu anhelus abstergensque frontem sudore diffluentem.

Is ancipiti inter cachinnum et stuporem vultu — Audistisne? — inquit. — Excitatum aiunt a mortuis Nazarenum.

Cui Anthea: — Scimus; quae so, ne moras afferas. — Atreptaque viri manui: — Eamus — inquit — eamus ad Ipsum.

P. ANGELINI.

(Finis).

Albae Pompeiae, viii kal. mart., can. Felix Iacobus Allari, antiquitatum rerum peritissimus.

Eodem die, Agathopoli in Gallia, Felix Beneth, reipublicae procurator generalis.

Bernae in Helvetia, v kal. mart., Welti, sexies civitatum foederatarum praeses.

Eodem die, Athenis, Andreas Syngros argentarius, ob plurimas elargitiones maxime de republica benemeritus.

C.

DE MIRABILI DOMORUM GENERE

IN URBE NEO-EBORACO

NOVUM aedificiorum morem nostra aetas induxit, et novae prorsus molendi ars et ratio invaluerunt, apud Americanos praesertim.

Ferro, dispositis per intervalla lapidibus et lateribus, crates quaedam, et quoddam schema attollitur; calx libentius ferro haeret, unde mira compago; at ferrea sudium vis, ab imis ad contignationem, clavis iugiter connexa, sinit, immo dat, ut, omnibus posthabitis architectonicae artis legibus, in indefinitum aedificia altitudine crescant, quin cura de fodiendis fundaminibus ulla urgeat, quin et ulla sit cura latissimi in inferioribus muri.

Hoc igitur more nuper elevatum est in via, quae Park How dicitur, quoddam immane et insolitum, forsitan legentibus nostra incredibile, profecto admirabile etiam hisce qui viderint. *Maison Monstra*. Domum Monstrum appellare placuit hoc ingens, quod centum et quadraginta novem metris assurgit, septem et viginti ordines fenestrarum superimpositos, totidemque ordines habitationum enumerat, ad quas accedunt cives illis machinis nuperrimis, quibus nomen est *ascensores*.

Maxima inter aegyptianas pyramides haud altior metro est. Neque unica est haec cyclopica domus, cui tanquam sorori principi et reginae famulantur: *Manhattan Life*, quae duo de viginti ordines cubiculorum; *Saint-Paul* quae sex et viginti ordines; *American-Society* quae unum et viginti; *Commercial-Cable* quae viginti, et *Cylinder* quae unum de viginti praefert.

Verum aquatio in singulis ordinibus, exceptis iis qui inter sex ac triginta pedes a solo sunt, non enim ultra aqua ex pressione ascendit, toties machinis iteranda est quoties hic trigesimus sextus numerus in totali altitudine quadringentorum ac septem et quadraginta pedum continetur. Quod quidem in incendiis inutile reddit exstinguentium conamen. Duo haec non levia videntur incommoda.

G. P.

FRUSTULA

De mense martio.

MENSEM ingredimur maxima aëris inconstantia vulgo celebratum. Nunc enim subridentes caeli ad deambulandum alliciunt; cave vero ne facias, nisi te antea umbraculo vel immeabili paenula munieris: namque ubi minime putasti, flante vento collectisque undique nubibus, ac simul extemplo effuso imbre, atra furet tempestas, qua vel iter intermittere, vel omnino perfundi cogeris. Sustine tamen laeto animo: horridi haec sunt hiemis tela postrema, iamque licet interdum tepenti anhelitu quasi prope-rantis zephyri recreari. Fuit hic olim mensis anni primus, et Marti parenti a Romulo dicatus; ideoque

et nova comitia habere, et novum virginum Vestalium ignem accendere, laurea que sarta in Curia, in Palatio, Sacerdotum in aedibus, in Flaminis et Pontificis Maximi ianuis, in consularibus fascibus renovare Quirites soliti sunt. Mensem quoque Minervae sacrum maiores nostri fecere, ad cuius natalitia dicenda *Quinquatras* ferias, eo quod per quinque dies producerentur, dictas, celebrarunt.

Mensis martii apud Romanos solemnitas.

Mensis martii solemnibus ipsae kalendae initium faciebant *Saliorum feriis*, quae nimia licentia a personarum et tripudiantium cohortibus ductae, orgia, quibus finis nostrorum temporum Bacchanalibus imponitur, in mentem reducant. Eadem die a matronis *Matronalia* celebrabantur, Martis quoque in honorem, uti volens propitius suam semper progeniem fecundaret. Deinde, pridie non. aprilis, *Megalasia* fiebant, Magnae Deorum Matri dicata, atque exeunte bello Punico secundo, M. Cornelio Cethego et P. Sempronio Tuditano Coss., instituta, ut primae simulacri eius advectionis peractae ludis solemnibus memoria recederetur. Tunc patrum coenarum mutationes frequentissimae, eo quod Mater Magna ex libris silyllinis arcessita ex Phrygia locum Romam mutaverit. Quarto occurrunt ludi Annae Varennae sacri, *Vetulae*, uti aiunt, *optimae*, quae plebem in Aventino monte obsidione cinctam rusticis moretis aluerat. Sunt vero et qui Annam esse Didonis sororem dicant, quae in Italia comiter ab Aenea accepta, monita tamen in somniis, ut odio Laviniae cederet, in Numicium flumen se praecipitem dedit. Ad ultimum, xvi kal. aprilis *Liberalia*, graece *Λιβερτα*, agebantur, a Libero, seu Baccho, nuncupata, in quibus anus hedera coronatae cum libis et foculo pro emptore sacrificabant; sacerdotes contra per forum liberi sedebant: insuper hac die virilem togam adulescentes, qui sextum et decimum aetatis annum attigissent, sumebant.

Quo sese ritu homines induant.

Eos, qui imbres tempestatesque fastidiunt, quibus mensis martius instructus quidem procedit, iuvabit, credo, in novam, quam proxime anglica quaedam ephemera subduxit, rationem animadvertere; ea enim vix perfecta, felices sese existiment necesse est. Cum enim satis cuique compertum sit ad decies millies et quadringenties et quinquagies centena millia per terrarum orbem incolarum numerum ascendere, supputa nunc sextam fere ex hac immensa multitudine partem, nulla omnino veste indutos vitam agere, et quemvis sarcinatorem, qui sibi indumenta concipiat vel reparet, omnino ignorare. Ne vero quis timeat, sibi aliquem talibus indutum posse per viam occurrere, in aequinoctialibus plagis, vel in insulis per Pacificum mare dissitis, torrido sub dio barbaras huiusmodi gentes vagare percipiat. Sunt deinde ad septies millies centena millia — qui numerus dimidiam fere partem humani generis exprimit — qui uno tantum subligamento, quod graeca voce *περικνημα* dicimus, contenti videntur; reliqui denique qui ad quinquies millies centena millia adnumerantur, omnes corporis partes a pedibus ad caput usque vestibus tegunt; quos inter nos, qui humanitatis et progressus, uti aiunt, velociori in dies cursu viam facientes, nigram vestem caudae hirundinis instar, nigrumque pileum cylindri formam exhibens, ut compte vestiremur, invenimus.

FORFEX.

OMNES "VOCIS URBIS" RERUM ELENCHI

I num. ann. I.

De Voce Urbis - Card. L. M. PAROCCHI.
 Vox Urbis - v. u.
 Vocis Urbis antesignani - P. C. DE ANGELIS.
 Birola velocissima - M. RICCI.
 Acraephiensis Inscriptio et Oratio Neronis - F. PELLEGRINI.
 Vesperae Palatinae - H. DE VECCHI-PIERALICE.
 Varia. In memoriam Monaldi Leopardi comitis - I. CUGNONI.
 De Paccio nomine - I.
 De mense octobri, etc. - FORFEX.
 Templum Vestae Tibure - I. CASCIOLI.
 Anthea (Eamus ad Ipsum) - P. ANGELINI.
 Summo Pontifici Leoni XIII. Disticha - A. ANZOLETTI.
 Annales - EGNATIUS.
 Acta Sanctae Sedis - THOMAS.
 Epistularum commercium - A. SECRETIS.
 Aenigma.

II num. ann.

De litteris graecis et latinis - H. D. V. PIERALICE.
 De arte in bonis moribus - H. LAMBIASI.
 De Thoma Vallaurio - I.
 Recentium librorum - FR.
 Archaeologicae res - H. MARUCCHI.
 Alexander Bonvicinius - I. CASCIOLI.
 Anthea (Eamus ad Ipsum) - P. ANGELINI.
 In fontem 'Aqua Sanctae' - F. X. REUSS.
 Frustula - FORFEX.
 Annales - EGNATIUS.
 Acta Sanctae Sedis - THOMAS.
 Epistularum commercium - A. SECRETIS.
 Aenigma - X.

III num. ann. I.

Iulio Sterbino. Disticha - LEO XIII.
 Minuciana - F. RAMORINO.
 De Hieronymo Savonarola - R.
 Inscriptiones - S. GROSSUS.
 De Laurentii Bernini vita et operibus - I. CASCIOLI.
 De arte sacra proposita Augustae Taurinorum - H. LAMBIASI.
 Laurentius Perosi - HERSILUS.
 Zoologicae res. De pilibecanthropo erecto - I. TUCIMEI.
 De infantulis sugentibus luparum ubera - P.
 Anthea (Eamus ad Ipsum) - P. ANGELINI.
 Frustula - FORFEX.
 Horae subsicivae - Rivulus et turtur - F. X. REUSS.
 Ad Vocem Urbis. Disticha - H. A. STRONG.
 Annales - EGNATIUS.
 Acta Sanctae Sedis - THOMAS.
 Aenigmata - X.

IV num. ann. I.

Iulii Sterbini filius Iosepho Alphonso Nicolao - LEO XIII.
 De honoribus recens habitis Ioanni Bosco - A. GALLI.

De Vita sancti Francisci omnium antiquissima - F. RAMORINO.
 Operariorum cappellani - D. TAMILIA.
 De bello inter Hispanos et Foederatas Americae civitates - MARIUS.
 Iris Petri Mascagni opus - HERSILUS.
 Ad Puerum Iesum - F. X. REUSS.
 Quaenam ad rationes putandas antiquis gentibus via - F. TEDESCHINI.
 De Christi Domini praesepe - I. CASCIOLI.
 Anthea (Eamus ad Ipsum) - P. ANGELINI.
 De homine et lupo non sua sponte equitantibus - H. DE VECCHI-PIERALICE.
 Horae subsicivae. Ad Antonium Lupellium - S. GROSSUS.
 Ad Vocem Urbis. Epigramma - E. MANCINI.
 Annales - EGNATIUS.
 Epistularum commercium - A. SECRETIS.
 Aenigmata - X.

I num. ann. II.

Litterarium certamen et praemia constituta victoribus - v. u.
 Annus M DCCC XCVIII - A. Z.
 In mortem Felicis Cavallotti et Elisabeth imperatricis latinae elegiae - F. RAMORINO.
 De Adamo Mickiewicz - H. LAMBIASI.
 De rebus Italian inter et Galliam commercio permittendis - MARIUS.
 Horae subsicivae. Reginae Margaritae Sabaudicae Ad Virginem Dei Matrem precatio latinis versibus expressit I. B. GANDINUS.
 In Puerum Iesum - P. ANGELINI.
 De Laurentii Perosi opere, cui titulus Resurrectio Christi - C. DE ANGELIS.
 Paulina Teklhionwake poetria et mulieres iroquenses Americae septentrionalis - D. TAMILIA.
 Effusiones novae in area Romani Fori prope templum Caesaris H. MARUCCHI.
 Ex Anglia. De disciplina scholastica apud Britannos - H. A. STRONG.
 De fine orbis terrarum ac de exitu humani generis - H. DE VECCHI-PIERALICE.
 Frustula - FORFEX.
 Annales - EGNATIUS.
 Acta Sanctae Sedis - THOMAS.
 Logogrifus - X.

II num. ann. II.

De probabili foedere inter Angliam et Americae Septentrionalis civitates - A. ZAMA.
 De ethnicorum scriptis in adolescentium institutione retinendis - F. TEDESCHINI.
 Minuciana - F. RAMORINO.
 Ex Bosphori litoribus - B.
 Tenui victu contentus, Ingluviem fuge. Ad Fabricium Rufum. Epistola - LEO XIII.
 De Moscoviae imperatoris consilio circa pacem - MONTELUCCIUS.
 De monumento sepulcro Romuli attributo et in effusionibus Fori Romani nuperrime invento - H. MARUCCHI.
 Anthea (Eamus ad Ipsum) - P. ANGELINI.

Antonius Fogazzaro - HERSILUS.
 Quaedam de instauranda sacrorum dierum observantia - LAELIUS.
 De Laocoontis statua - I. CASCIOLI.
 Annales - EGNATIUS.
 Acta Sanctae Sedis - THOMAS.
 Aenigmata - X.

III num. ann. II.

Maiora imperia quae nostra aetate habenda sint - EUCALYPTUS.
 De Isaaco Thoma Hecker - C. I.
 Franciscus Coppée poeta - D. TAMILIA.
 Ex Gallia. De Galliae conditionibus in praesentiarum - SENIOR.
 Latinae adnotatiunculae - F. R.
 An florum usus fuerit in exsequiis veterum christianorum - I. BONAVENTIA.
 Gustave Zide navigium in mare nuper deductum - LAELIUS.
 De Iudaea gente in Europa - B. NELLI.
 De Iudith tabula Petro Aldi auctore - I. CASCIOLI.
 In memoriam - C.
 Anthea (Eamus ad Ipsum) - P. ANGELINI.
 De California eiusque incolis - ALPHA.
 De nebulosis inter sidera Orionis et Cete - H. DE VECCHI-PIERALICE.
 Bacchanalia romana ut olim celebrata, ut nunc - FRANC. X. REUSS.
 Gratus Columbianorum animus in Christum Iesum - N.
 Annales - EGNATIUS.
 Acta Sanctae Sedis - THOMAS.
 Logogrifus - C. DE ANGELIS.

IV num. ann. II.

De coloniis deque earum utilitate - EUCALYPTUS.
 De musica graeca - F. RAMORINO.
 De monumento cardinali Lavigerie erecto - LAELIUS.
 Leopardiana - JOSEPH.
 Ascensus in Alpes - FRANC. X. REUSS.
 De lyricis Horatii carminibus - I. LEMETTE.
 Gladiator morti proximus - CAIUS.
 Nititur in caelum virtus - T. C.
 Ex Batavia - M. L. MICROVIR.
 De Sancti Ioachimi templo - A. P.
 De veneti ducis palatio - H. DE VECCHI-PIERALICE.
 In Alexandri Volta honorem - ALPHA.
 Tremulus Daemonis sonitus vulgo Il trillo del diavolo - HERSILUS.
 Anthea (Eamus ad Ipsum) - P. ANGELINI.
 In memoriam - C.
 Frustula - FORFEX.
 Annales - EGNATIUS.
 Aenigmata - X.

In secunda operculi pagina:

Varia: Nuptiae tristes - Regna profunda - Ciclopibus digna - Numerorum arcana - Veneranda Buddae - Horologium praestantissimum - Ioci.

ANNALES

De anno repubblicae Galliae postremo clasque
multo ad confinem Galliae. - De supremis
republicae Galliae Felici Faure tributa. - De
supremo Virgilio confinem ad confinem.

Galliae repubblicae postremo clasque
multo ad confinem Galliae. - De supremis
republicae Galliae Felici Faure tributa. - De
supremo Virgilio confinem ad confinem.

Anno 1872, Galliae repubblicae postremo clasque
multo ad confinem Galliae. - De supremis
republicae Galliae Felici Faure tributa. - De
supremo Virgilio confinem ad confinem.

Repubblicae rectoribus, populoque comitantibus
pit religiosae ad ultimam hominum sedem, cui
titulus *Pir Lachae*, Felici Faure defuncti corpus
deductum est, ibique in tumulo honorario collocatum
cunctis circumstantibus hominibus publicis; post plu-
rimas laudationes fimbres in familiae sepulcro con-
ditum est.

Nudo capite secutus est feretrum Loubet praeses,
cui hac illic plausum est.

Non id. februarias initium de more datum est
Anglorum confioni legibus ferendis reginae oratione,
in qua declaratis optimis concordiae vinculis inter
Britanniam et ceteras nationes, maximae actae sunt
gratiae Larti (*lord*) Kitchenier copis anglo-aegyptiis
earumque ducibus de bello sudanensi et de Omdur-
man urbe capta. Qua de re longe lateque laeta re-
gina locuta bonum sincerumque misit omnes ad anglos
et aegyptios milites praestantiores quod ad ordinem
restaurandum in debellatis provinciis toti essent.

De pace et ordine publico in Creta insula se bene
sperare dixit ob Georgii principis industriam in hac
regenda insula, nationibus omnibus consentientibus,
collocati.

Maxima se esse affectam laetitia, ait regina, cum
novum Caesaris (*czar*) consilium sibi fuerit delatum
atque libenter nationum omnium conventui per le-
gatos interfuturam se esse, ut coniunctis omnium
viribus, ingentes armorum moles, quae iamdiu Eu-
ropae populos opprimant, sin deponi omnino, saltem
imminui possint.

Vehementer se esse commotam de interitu opti-
mae imperatricis Austriae-Hungariae, quae suis vir-
tutibus non minus viro suo quam populo cara erat.

De coetu Romae habito in eos qui evertendarum
rerum delictis et sceleribus sunt cupidi (*anarchici*),
ait Britanniam non posse omnes amplecti delibera-

A Dupuy praesule republicae Gallicae modera-
torum, die 21 februarii in contione litterae repu-
blicae praesidis recitatae sunt, quas omnium appel-
lantes, cuius haec summa: potestates et imperia
demandare hoc unum maxime significasse studium,
sempe Galliae erga republicae insinuat, ea potissi-
mum tempestate qua aliquot flagitiosissimi homines
perdere omnino conantur. Qua arrepta occasione
animorum pacem coniunctionemque efflagitat omni
contione et ratio minor clementer confirmetur,
culturaque item a Gallis petit atque observantiam
omnium, magistratus, imperii, exercitusque nationis.

Nuntius in auditorum memoriam maxima revocat
opera quibus respublica Gallica libertatem et pacem
nationi donavit, magnum coloniarum imperium opo-
diti, foderis et magni ponderis amicitias inivit.

Eae verborum locationes, quibus gloria fortuna-
ditis et potentiae Gallorum praedicaretur, plausu
laetique clamoribus erant salutatae.

Peroratione denique perfecta duplici plausu con-
cedit uniusque conclusionem est: Bene Loubet! Bene
republicam!

Suprema sollemnia sacra Felici Faure tributa
die 21m mensis februarii nullo gravi lugoreque
cum turbata sunt. Sacri ritus frequentia populi prin-
cipumque civitatis et nationis celebris fuit et
apparatu quam maximo in templo *Notre-Dame* pe-
racti sunt.

In canonicorum collegio prius agens sacrum
fecit sine cunctis; ultimam expiationis precem in ex-
amine corpus ille dixit card. Richard.

Repubblicae rectoribus, populoque comitantibus
pit religiosae ad ultimam hominum sedem, cui
titulus *Pir Lachae*, Felici Faure defuncti corpus
deductum est, ibique in tumulo honorario collocatum
cunctis circumstantibus hominibus publicis; post plu-
rimas laudationes fimbres in familiae sepulcro con-
ditum est.

Nudo capite secutus est feretrum Loubet praeses,
cui hac illic plausum est.

Non id. februarias initium de more datum est
Anglorum confioni legibus ferendis reginae oratione,
in qua declaratis optimis concordiae vinculis inter
Britanniam et ceteras nationes, maximae actae sunt
gratiae Larti (*lord*) Kitchenier copis anglo-aegyptiis
earumque ducibus de bello sudanensi et de Omdur-
man urbe capta. Qua de re longe lateque laeta re-
gina locuta bonum sincerumque misit omnes ad anglos
et aegyptios milites praestantiores quod ad ordinem
restaurandum in debellatis provinciis toti essent.

De pace et ordine publico in Creta insula se bene
sperare dixit ob Georgii principis industriam in hac
regenda insula, nationibus omnibus consentientibus,
collocati.

Maxima se esse affectam laetitia, ait regina, cum
novum Caesaris (*czar*) consilium sibi fuerit delatum
atque libenter nationum omnium conventui per le-
gatos interfuturam se esse, ut coniunctis omnium
viribus, ingentes armorum moles, quae iamdiu Eu-
ropae populos opprimant, sin deponi omnino, saltem
imminui possint.

Vehementer se esse commotam de interitu opti-
mae imperatricis Austriae-Hungariae, quae suis vir-
tutibus non minus viro suo quam populo cara erat.

De coetu Romae habito in eos qui evertendarum
rerum delictis et sceleribus sunt cupidi (*anarchici*),
ait Britanniam non posse omnes amplecti delibera-

tiones ibi sanctitas, modum tamen exquisitum, quo
Anglorum legibus propositae quaestiones consentiant.

Quam ad rem necesse esse aliquid in imperii
leges inducere quod perditissimorum hominum an-
daciā coercere valeat. Ceterum omnia popularibus
oratoribus esse perpendenda et adprobanda.

EGNATIUS.

AENIGMATA

Sanguinis et vitae fons ac effusor in artus,
Victimaque in primis irae et amoris ego.
Ad inga montis ego sedeo pars altera summi,
Meque hinc nulla aestas, nullaue vellit hiemps.
Iunctis haec verba simul tibi dant ventura clementis
Nubibus a mediis utraque nomen avis.

Me Gnidus monachus genuit; genere sed ante
Vates; in septem filia sexta fui.

Allura, quae inde sequor, sum res tua, candide lector,
Candida, nigra, rubens, cultaque crine frequens
Mixa simul... proh! cur mixta immutatur in illud?
Nos sumus... hen! taedet dicere, triste sonans.

Ex soclis qui utriusque aenigmati interpreta-
tionem ad commentarii moderatorum miserat intra
duos menses, unus, sortitus, gratis accipiet:

JEANNE D'ARC

ET SA MISSION NATIONALE

par V. CANET

opus magnificum typis editum.

Ecce absolutus logographus kalendis ianuariis
propositus:

IN PUERUM SOCORDEM

Care puer, succis iam te docere ludis
Ipse tui ingenuus pectoris suadet amor.
Cur ego non hortor cum te socordia laedet
Spes ac delusas cogit abire tuas?
Saepe meos vixit rumpit delatus ad aures
Te nimis incante mentis foveat iocis.
Iam satis in vili sudasti lactus arena
Laudem memet vorax te meliore labor.
Mavis esse sudes nam tu, quam fertilis arbor?
Et magis quam vernans flos, rubus esse caput?
Ne coelestis simus animi languescere sidus,
Et putare vides torpida membra sim.
Quid pigritas, stratisque iacens longa etia ducis?
Aeger nam talus, nam latus indoluit?
Erige te, firmis dum floret viribus actas,
Nullisque est morbis attamen talis,
Iusta operi, mercesque para, nec parce labori.
Ut multa repetas litus amicus opt.
Vel formicam adiens, piger, inspicere: qualis et illum
Talis sedulitas te quoque sollicitet,
Assidet haec pueris impigris blanda, pique
Dat terrena, dat et caelica dona manu.

Solutionem miscent:

Excell. Petrus Monti, episcopus, Tibure; I. Damiani, Soub
Ignatio P. O. in Americae septentrionalis civitatibus foederatis;
Acemilus Chatelein; François Larrica, Paris; Augustus Noyant,
Montelocin Gallie; Abraham Morchio, Genua; Fr. Littner; Julius
Raulius, ex Helvetia; Fr. Xav. Brühl, Vallenburg in Hollandia;
Fr. Xav. Reuss; Joseph Bonavenia; Matthaeus De Magenta,
Roma; Primitus Laurenti, Ferrariis; Adalbertus Wam, ex Austria.

Sortitus est praenium

JOSEPH BONAVENIA

ad quem missum est opus, cui titulus:

DIVI THOMAE AQUINATIS

SUMMA THEOLOGICA

Sponsor: IOANNES BAPTISTA CIAMPI, iurisperitus.